

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Director: **AUGUST MATONS**

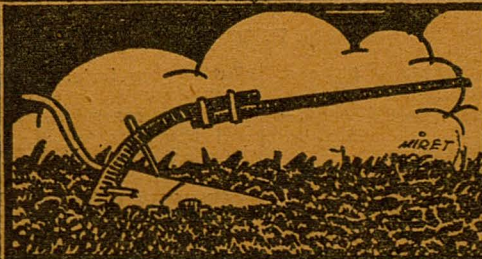
Col·laboradors:

Ex-Professors i tècnics del Departament d'agricultura de la Mancomunitat de Catalunya

Any X

5 de març de 1926

Núm. 5

AGRICULTORS! ADOBEU AMB POTASSA DE SÚRIA

DE PRODUCCIÓ NACIONAL

Extreta de les MINES DE SÚRIA (Catalunya)

No vulgueu pagar més car un producte estranger quan podeu trobar-lo del país, reunint immillorables condicions per a l'agricultura

Demaneu la nostra Agenda Agrícola per a 1926, que es envia gratuïtament a tothom qui ho sol·licita

PER A INFORMES I PREUS A LES AGÈNCIES I A

MINES DE POTASSA DE SÚRIA, S. A.

(DIRECCIÓ COMERCIAL)

Carrer del Consulat, 1 (Gran Via Laietana)

BARCELONA

Per correu a APARTAT N.º 891, BARCELONA

ENCICLOPEDIA AGRICOLA

Publicada bajo la dirección de S. Wéry

Premiada por la Academia de Ciencias Morales y Políticas
y por la Sociedad Nacional de Agricultura de Francia

Formará una colección de tomos en octavo, profusamente ilustrados, de 500 a 700 páginas cada uno, los cuales se publican sin orden determinado, por ser independientes entre sí.

TOMOS PUBLICADOS

- Química agrícola (Química del suelo). *G. André*. 2.ª edición). 2 tomos.—Tela, 24 ptas.
Química agrícola (Química vegetal). *G. André*.—Tela, 15 ptas.
Viticultura. *P. Pacottet*.—Tela, 15 ptas.
Vinificación. *P. Pacottet* (2.ª ed.).—Tela, 14 ptas.
Higiene y Enfermedades del Ganado. *P. Cagny* y *R. Gouin* 2.ª edición).—Tela, 14 ptas.
Avicultura. *Voitellier* (2.ª ed.).—Tela, 14 ptas.
Abonos. *C. V. Garola* (2.ª edición) Dos tomos. Publicado el primero.—Tela, 12 ptas.
Cereales. *C. V. Garola*.—Tela, 14 ptas.
Riegos y drenajes. *Risler* y *Wéry*.—Tela, 14 ptas.
Las Conservas de frutas. *Rolet*.—Tela, 12 ptas.
Agricultura general (Labores y rotación de cultivos). *Diffloth* (2.ª edición).—En prensa.
Agricultura general (Siembras y cosechas). *Diffloth*.—Tela, 14 ptas.
Alimentación racional de los Animales domésticos. *R. Guillin*.—Tela, 14 ptas.
Entomología y Parasitología agrícolas. *Guénaux*.—Tela, 14 ptas.
Enfermedades parasitarias de las plantas cultivadas. *J. Delacroix*.—Tela, 12 ptas.
Enfermedades no parasitarias de las Plantas cultivadas. *Delacroix*.—Tela, 12 ptas.
Lechería. *Martin*.—Tela, 12 ptas.
Arboricultura frutal. *Bussard* y *Duval*.—Tela, 14 ptas.
Material vitícola. *R. Brunet*.—Tela, 12 ptas.
Material vinícola. *R. Brunet*.—Tela, 14 ptas.
Prados y Plantas forrajeras. *C. V. Garola*.—Tela, 15 ptas.
Botánica agrícola. *E. Schribaux* y *Nanot*.—Tela, 12 ptas.
Zootecnia general. *P. Diffloth*. Dos tomos.—Tela, 27 ptas.
Microbiología agrícola. *Kayser*. 2 tomos.—Tela, 24 ptas.
Ganado lanar. *Diffloth*.—Tela, 12 ptas.
Silvicultura. *Fron*.—Tela, 14 ptas.
Razas bovinas. *P. Diffloth*.—Tela, 15 ptas.
Aguardientes y Vinagres. *P. Pacottet*.—Tela, 14 ptas.
Las conservas de Legumbres, Carnes, Productos del corral y de la lechería. *A. Rolet*.—Tela, 12 ptas.
La remolacha y la fabricación del azúcar de remolacha. *Sallard*.—Tela, 17 ptas.
Industria y comercio de los Abonos. *C. Puvion*.—Tela, 14 ptas.
Construcciones rurales. *Danguy*.—Tela, 14 ptas.
Economía rural. *E. Jouzier*.—Tela, 14 ptas.
Compendio de Agricultura. *C. Seltensperger*.—Tela, 14 ptas.
Explotación de un dominio agrícola. *R. Vuignier*.—Tela, 15 ptas.
Apicultura. *R. Hommell*.—Tela, 14 ptas.
Cultivo hortícola. *L. Bussard*.—Tela, 12 ptas.
Cabras, Cerdos, Conejos. *P. Diffloth*.—Tela, 12 ptas.
El Manzano de Sidra y la Sidrería. *G. Warcollier*.—Tela, 15 ptas.
Sericultura. *P. Vieil*.—Tela, 12 ptas.
Hidrología agrícola. *Diéner*.—Tela, 12 ptas.

TOMOS EN PRENSA

- Razas caballares. *Diffloth*. Un tomo.
Máquinas de labranza. *G. Coupan*. Un tomo.
Abonos. *C. V. Garola* (2.ª edición). Tomo II.
Ingeniería rural. *Provost* y *Rolley*. Un tomo.
Meteorología agrícola. *P. Klein*. Un tomo.
Análisis agrícolas. *R. Guillin*. Un tomo.
Higiene de la Granja. *Regnard* y *Portier*. Un tomo.
La Mimbrenra (Cultivo y aplicaciones). *Leroux*. Un tomo.
Destilería agrícola e industrial. *Boutlanger*. Dos tomos.

De venta: en la LLIBRERÍA CATALONIA, Pl. de Catalunya, 17.—Barcelona

Arbres forestals de gran pervenir

Espècies forestals apreciadíssimes, que durant aquests últims anys han merescut l'elogi dels principals repobladors i enginyers

	Pessetes el miler
Pi Alerce d'Europa, 2 anys, 35 a 40 cms.	110
» » del Japó, 2 anys, 40 a 45 cms.	110
» Insignis, 2 anys, 35 a 45 cms.	100
» Laurici Àustria, 2 anys, 35 a 40 cms.	70
» » Còrcega, 2 anys, 35 a 40 cms.	75
» Marítim Corté, 2 anys, 35 a 45 cms.	75
» Montana, 2 anys, 35 a 45 cms.	110
» Silvestre Escòcia, 2 anys, 35 a 40 cms.	60
Avet comú, 2 anys, 25 a 35 cms.	120
» de Douglas, 2 anys, 25 a 35 cms.	105
Acàcia comuna, 2 anys, 50 a 60 cms.	75
Castanyer comú, 2 anys, 60 a 80 cms.	100
» del Japó, 4 anys	1500
Xiprer Macrocarpa, 2 anys, 40 a 45 cms.	125
» Piramidal, 2 anys, 35 a 40 cms.	100
Pollancre, 1.200 a 1.800 metres	350
» (estaquilles), de 1 a 1.400 metres	125
Espí Alvar per a cerques, 35 a 45 cms.	90
Eucaliptus Glòbuls, de 2 anys, 50 cms.	150
Freixe americana, 2 anys, 35 a 40 cms.	100
» comú, 2 anys, 35 a 40 cms.	75
Faig comú, 2 anys, 25 a 35 cms.	75
Moreres. (Tamanyes i preus per correspondència)	
Noguer comú, 2 anys	400
Om, país, 2 anys, 35 a 40 cms.	60
Plàtan, 1'50 metres	750
Roure roig americana, 2 anys, 40 a 50 cms.	125
Aligustre, 2 anys	200

PLANTER PER A FORMACIÓ DE VIVERS

Ametller	150
Avellaner	200
Cirerer de Santa Llúcia.	200
Pruner Myrobolan	250
Codonyer.	200
Pomer silvestre, 2 anys.	125
Perer silvestre, 1 any.	125

Disposem de planters d'un any a preus reduïts. Partida mínima que servim, 500 plançons de cada espècie.

Demani's el catàleg general EL CULTIVADOR MODERN
Trafalgar, 76 - Telèfon 1966 . P. - Apartat 625 - Barcelona

En dirigir-les a vos cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

ESPECIALITATS TRUFFAUT

PER A LA AGRICULTURA

Sements seleccionades
Adobs, Insecticides,

CONCESSIONARI PER A ESPANYA:

R. LLOPART

Passeig de
Gràcia, 49

BARCELONA

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: **Pessetes 9** -:- Fora: **Pessetes 10** -:- Estranger: **Pessetes 11**

Número solt: **Pessetes 0,50**

Direcció i Administració : Plaça de Catalunya, 17 (Llibreria Catalònia) : BARCELONA

SUMARI: La lluita contra la mosca de l'olivera, per *Joan Aguiló i Garsot*.—Tria dels ous per a incubar, per *Magí Alfonso*.—La crisi vinícola, per *V. Vilà i Cahúé*.—Del conreu de la patata, per *Angel Graus*.—Les condicions principals per a assolir l'èxit en les adobades químiques, per *Ramon Vinyals*.—A propòsit de la conferència de Sericicultura, per *Agrícola*.—Notes i Comentaris.—Noticiari.—Informacions comercials, per *Lluís Marsal*—Consultori, per *R. S.*

La lluita contra la mosca de l'olivera

EL Consell Provincial de Foment de Tarragona continua la campanya de lluita contra la mosca de l'olivera, que amb tant d'entusiasme començarem en 1921, conjuntament i sota la direcció del cap dels Serveis d'arbres fruiters de la Mancomunitat de Catalunya, nostre distingit amic N'August Matons.

Per a informar els lectors d'AGRICULTURA de la manera com hem arribat a assolir els magnífics resultats de les campanyes d'any tant i d'enguany, emprant un sistema d'aspersió, escrivim aquestes ratlles.

Primerament devem fer constar que amb el sistema Lotrionte, modificat per aplicar-lo ací, sempre obtinguérem èxits falaguers. Però no hem oblidat que els pagesos es feien refractaris per a aplicar aital sistema, que segons ells requereix tantes coses: comprar les tales o fer-les, filferro, fer els feixets, etc., etc.

En aquesta situació estava el nostre esperit influenciat pels pagesos, amb els quals estàvem contínuament en relació, quan el digníssim president del Consell de Foment de Tarragona ens indicà la conveniència d'aplicar la lluita contra *Dacus oleae* a Cènia, on es presentava una exuberant collita d'olives.

Allí es va aplicar un sistema d'aspersió, però alligonsats per les experiències de Cambrils, on sulfatant els olivers que tractàvem amb el sistema Lotrionte, augmentàrem l'efecte d'utilitat fins sal-

var més del 90 per 100 de collita, i alligonsats també per les experiències de Montroig, on aplicarem en una part del terme el sistema Berlese, a la dosi de dos grams d'arseniat de sosa per litre d'aigua, i cremarem fulles i fruits de l'olivera arbequina, aconsellarem un sistema intermedi que bé podria anomenar-se sistema del Consell de Foment de Tarragona.

Aital sistema consisteix en polvoritzar l'olivera amb el suc bordelès, deixant sense tractar una petita part del migdia, com de la forma de fus, que es reserva per a polvoritzar-la amb una fórmula en la que se substitueix l'arseniat de sosa per l'arsenit que és quatre vegades més tòxic que l'arseniat, i es rebaixa la dosi a gram i mig d'arsenit per litre. Recordant que a la dosi de dos grams d'arseniat de sosa cremarem l'olivera, i a la de un per litre no obtinguérem gens d'efecte útil a Montroig, concretarem nostres consells en la següent fórmula :

Aigua	100 litres
Arsenit de sosa	150 grams
Melassa	10 quilos

Reforçarem, com hem dit, aquesta fórmula amb polvoritzacions a l'olivera de suc Bordelès.

De la fórmula amb arsenit han de fer-se aplicacions en juliol, agost, setembre, octubre i novembre, i de la de suc bordelès en agost i en setembre. Actuant així l'any passat, se salvaren *totalment* les olives de l'intelligent propietari de la Cènia En Juli Curtiella, mentre que les oliveres tocant les d'aquest propietari donoren un 95 per 100 d'olives infectades pel cuc. Percentatge que s'observa en tot el terme municipal.

Aquest fet controlat pels tècnics del Consell i pels propietaris i per les mil comissions dels pobles de la rodalia que hi acudiren per corroborar que amb el sistema del Consell de Foment de Tarragona se salvà la collita d'olives.

Enguany s'ha repetit l'èxit, i podem citar el cas del poble de Godall, que ha tractat més de 150.000 arbres, o sia tot el terme, i el de Masdenverge, que no ha fet cap tractament; Masdenverge està a la mateixa zona de Godall, i en la nostra visita el 25 d'octubre comptarem un 60 per 100 d'olives infectades pel cuc.

A Godall, com hem dit, s'ha tractat tot el terme municipal, i en la mateixa data de la nostra visita, passarem més de dues hores recorrent part del terme municipal sense trobar una sola oliva atacada per *Dacus*. Al fi trobarem unes 50 oliveres, varietat morruda, amb bastants olives cucades. En esbrinar el perquè d'aque-

lla invasió, que constituïa com un oasis, ens enteràrem que aquelles oliveres pertanyien a un propietari poc cuidadós i refractari a tota idea progressiva, que no havia tractat les oliveres amb la barreja daquicida, com tampoc no tracta la vinya amb el sulfat de coure contra el mildiu.

Aquests casos, com el de Cènia l'any passat, al nostre entendre exclueixen tota idea de dubte de l'eficàcia del tractament. No creiem que se'ns puguin refutar els fets citats, amb l'argumentació que ja veiem a flor dels llavis dels Diògenes: «Enguany a Tarragona hi ha hagut poca mosca.» I antany a Cènia? Ienguany a Masdenverge? I el cas de les 50 oliveres a Godall emplaçades entre 150.000 defensades?

El mateix resultat s'ha obtingut a Girona emprant el sistema del Consell de Foment de Tarragona. Vegin-se a continuació les dades que ens trasmet el nostre amic en Joaquim Vayreda, tènic del Consell de Foment de Girona:

Camp de Lladó, on s'han tractat 800 oliveres amb dos polvoritzacions solament: una a la primera quinzena d'agost i altra a primer d'octubre. Zona interior defensada: 6 per 100 d'olives picades.

Zona limítrofe: 31 per 100 d'olives picades.

Zona no tractada: 65 per 100 d'olives picades.

Aquesta observació és feta durant els cinc primers dies de desembre.

Selva de Mar. En aquest camp s'han tractat més de 3.000 oliveres, i es confirmen els mateixos resultats, o sia:

Zona defensada: el 7 per 100 d'olives cucades.

Zona limítrofe: el 31 per 100 d'olives cucades.

Zona sense tractament: el 72 per 100 d'olives cucades.

Com que a cada un se li ha de donar el que li toca, és de justícia atribuir una gran part de l'èxit assolit en la lluita contra la mosca de l'oliva al president del Consell de Foment de Tarragona, En Primitiu Ayuso i a l'ex-cap dels serveis d'arbres fruiters de la ex-Mancomunitat de Catalunya.

JOAN AGUILÓ I GARSOT

L'agricultura i la ramaderia han d'anar blegades. Tot bon pagès ha de criar bestiar. Així, ultra augmentar els seus ingressos amb els productes del bestiar, els augmenta també pel major producte que obté de les terres que conrea.

Triar dels ous per a incubar

GENER, febrer i març són els mesos durant els quals mils d'ous són col·locats a les incubadores per a complir les demandes de pollets que en aquest temps arriben al punt màxim. Una de les observacions a fer, que la pràctica ens ha demostrat com de les més interessants, és la importància que s'ha de donar al tamany i a la qualitat dels ous que es volen posar a covar. Voldria parlar de l'ou com a factor per a assegurar incubades bones i del camí i dels medis concrets amb els quals hem aconseguit millorar els nostres records d'incubació.

Considerant l'ou com el més important factor en incubació, és potser convenient de recordar dues veritats: La naturalesa a través de les centúries ha establert la veritat de què «igual, engendra igual».

L'ou en estat d'incubar no és res més ni menys que un petit agrupament de cèl·lules germinals amb característiques hereditàries determinades pel ramat pare i envoltades per una quantitat incomparablement més gran de material alimentós, rovell i clara, que és aprofitat pel pollet durant el desenrotllament en l'interior de la closca e immediatament després de la seva eclosió. Cal remarcar, en conseqüència, com és molt essencial de garantir per una cuidadosa selecció del ramat de cria en ambdós elements, mascle i femella, que els ous que procedents d'aquest ramat es posin a incubar siguin capaços de donar naixença a pollets que tinguin les majors probabilitats d'heredar salut, vigor i formes boniques. Moltes de les dificultats experimentades cada primavera en la incubació i cria de pollets, en cert grau, són sens dubte degudes a defectes del ramat pare.

S'ha de voler obtenir un percentatge de pollets forts i viables, tan alt com les circumstàncies en què actuem i les bones cures permetin. S'ha de començar restringint el ramat del qual els ous per a incubar han d'ésser guardats. Se seleccionen les gallines sanes, robustes i que posseeixin les qualitats de producció que es persegueixen en cada explotació. Rebutjant les gallines que estan lluny de produir pollets forts i vigorosos, quedarà el ramat reduït en un 50 ó 40 per 100, potser, en el número de caps, però s'obtindrà així un resultat molt millor del que s'hauria obtingut abans amb el ramat sense triar.

L'ou bo per a incubar. — Tal com treiem l'ou del ponedor, és

una closca plena de clara i rovell, embolcallant aquest darrer les cèl·lules germinals. El tamany de l'ou i la seva qualitat tenen un efecte molt important sobre el desenrotllament del pollet, el qual té el seu començament en aquestes cèl·lules germinals. No tots els ous postos són aptes per a incubar. La primera cosa és estar segur de la procedència d'un bon ramat pare, però després és necessari seleccionar ou per ou abans de posar-los a la incubadora.

El tamany de l'ou pot indicar mantes coses molt importants. És gairebé segur que els ous grossos i ben omplerts han estat postos per les gallines més grosses, fortes i sanitoses. No és això sempre veritat, però és una bona guia. Els ous grossos van més ben proveïts de material alimentós per a la creixença i desenrotllament de l'embrió del pollet. No poden esperar-se pollets grossos d'ous petits. Els pollets grossos i robustos naixeran dels ous més grossos, descomptant, naturalment, els ous anormals.

Sovint hi ha la temptació, sobretot quan s'actua amb ous de pedigrée, procedents del niu trampa, d'aprofitar la totalitat d'aquests ous postos per gallines altament seleccionades, per a posar a les incubadores. Per bona que sigui la seva procedència, els ous s'han de seleccionar, posant a incubar solament els que siguin d'un bon tamany, per sobre d'un tamany mínim, que és diferent per a cada raça i varietat. Així hi ha les probabilitats d'obtenir millor percentatge en les incubades i pollets de millor classe, ço que ens ajudarà a mantenir el negoci en un pla més profitós, perquè aquests pollets seran sempre de molta més capacitat productora.

Referent a la closca, s'escolliran els ous que la tinguin sòlida i ben formada, sense arrugues ni irregularitats. Per a assegurar material calcari suficient per a la formació de closques fortes, serà bo de donar a les gallines farina de closca d'ostres, o farina d'ossos en una proporció de 3 per 100, barrejada amb el pinso; també va molt bé tenir al galliner en qualsevol tros de caixó uns quants grapats de morterot que elles mateixes van a picar.

La naturalesa ha donat a l'ou una forma tal que ajudés al mins pollet a obrir-se pas cap a fora el dia de l'eclosió. Es trien per a incubar solament els ous de forma normal; els llargs i estrets, com també es curts i rodons, han d'ésser eliminats.

No s'ha d'oblidar mai que sempre es guanyaran més diners en incubació, incubant pocs ous i bons que molts ous sense haver-los prèviament triat. L'avicultor que compta està convençut de com li surten els ous infèrtils, o els que queden després de l'últim dia a la incubadora sense donar eclosió a cap

pollet, o els que donen naixement a un pollet dèbil incapaç de viure i que fatalment sucumbirà a les primeres setmanes de vida. No representen solament la pèrdua d'un ou fresc, sinó també la de la despesa d'incubació i la pèrdua de temps, que en una indústria com aquesta de curta temporada és molt més important que el cost de l'ou en si. L'enorme quantitat d'ous que es perden en les condicions actuals en què es desenrotlla la indústria d'incubació augmenta considerablement el cost dels ous que reïxen a donar pollets vigorosos, i és de creure que els records d'incubació, que avui dia són per terme mig bastant baixos, aniran millorant amb el temps i l'estudi dels medis per a fer desaparèixer les causes que determinen els actuals percentatges de naixences. En part es pot evitar això posant més atenció de la que en general es posa actualment en la selecció dels ous per a incubar.

Quan la gallina viu en condicions naturals, ja troba tots els elements suficients per a pondre ous capaços de donar pollets vigorosos, però amb la tendència a la vida artificial a què se sotmeten les gallines per a formar la producció d'ous o de carn, vivint en locals tancats o poc espaiosos, amb la manca d'aliments naturals i sense poder pasturar el verd. Si bé sembla que es poden obtenir més ous, no és això en perjudici de l'aptitud d'incubació d'aquests ous? Tot sembla indicar que els lots de cria destinats per a la reproducció s'han de mantenir en condicions el més naturals possibles: lloc cobert, espaiós, pati exterior per a córrer i abundància d'aliment verd.

Altres variats factors hi ha que contribueixen al resultat de les incubacions. Avui s'ha tractat solament de remarcar la importància que té el mirar-se bé cada ou abans de donar-lo com a bo per a incubar. Tot ou que no reuneixi les condicions s'ha de rebutjar inexorablement.

MAGI ALFONSO

La crisi vinícola

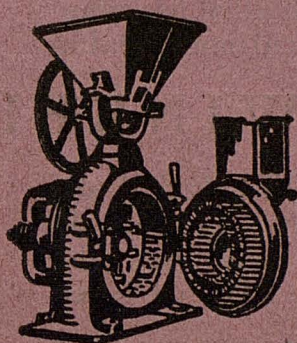
I

EL senyor Vilà i Cahué ha publicat damunt les planes de *La Publicitat* una sèrie d'articles tractant de la crisi vinícola, els quals, per la còpia de dades i per algunes consideracions originals, mereixen la major difusió. Nosaltres som també dels que creiem que s'ha parlat molt de la crisi vinícola, però que s'ha il·luminat massa poc l'opinió amb dades i xifres concretes. Per

Molí Triturador Belga

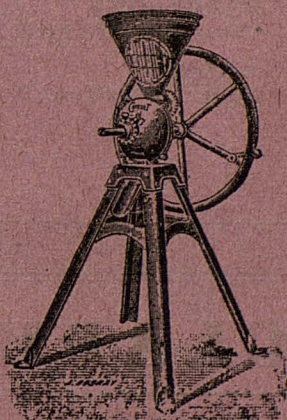
"Royal Triumph"

L'únic que
reuneix tots
els avantat-
ges i neces-
sitats per a
l'elaboració
de pinsos.

Tenim mun-
tada una
secció d'as-
saigs, on po-
den veure's
funcionar.
Referències
a satisfac-
ció. Moltes
facilitats de
pagament.

ELS més perfectes del món, molen,
tamissen i barregen amb una
sola passada totes les matèries, ja si-
guin dures, mig-dures o flonges: ce-
reals, palles, alfals, garrofes, terres,
sucre, calç, guix, troncs, fulles, dro-
gues, ossos,
ordi, civa-
da, draps,
sofre, espi-
gues de blat
de moro,
canyes,
adobs, etc.,
especial per
a barreges
: íntimes :

Grans existències de Molins a mà : Prospectes gratis

POLVORITZADOR "EL RATIONNEL"

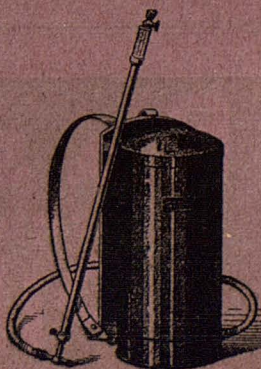
Per aire comprimit : Alta pressió contínua : La compressió
de l'aire sols es verifica una vegada al dia : El més eficaç per
al tractament dels arbres : Adquirit pels Serveis Tècnics
d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya : Blanqueja
i pinfa 100 metres quadrats en 10 minuts : Adoptat per més
de 200 pintors de Barcelona.

LA XERINGA AVICOLA

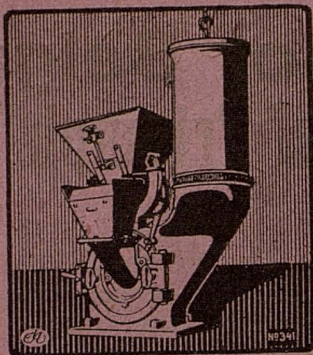
PER A TRACTAMENTS DEL
BESTIAR, AUS I JARDINS

Maurici Hening Representant

Consell de Cent (entre Muntaner i Casanova), 239 - Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGICULTUA

Molins IDEAL

per a tota classe de
cereals i farratges
Sens rival en quali-
tat i rendiments

BOMBES per a re-
gar o altre ús; cons-
trucció immillorable

HUGO KATTWINKEL

BARCELONA
Viladomat, 158 i 160

MADRID
Núñez de Balboa, 6

MOTORS d'olis
pesats "Diesel" de
gas, gasolina, fins
1000 HP. de força

Demaneu mostres

CLAPES I JULIA

ABANS JOSEP SANTANA SOLER

Agents exclusius per Catalunya dels Superfos-
fats de la «Compagnie Bordelaise des Pro-
duits Chimiques» de Bordeus.

Sulfat d'amoniac i nitrat de sosa.

Arseniat de sosa i cianur sòdic.

Venedors exclusius del «LYSOL» de la casa
Schulke & Mavr A. G., d'Hamburg.

Gran Via Laietana, 17
BARCELONA
Apartat 226

Bascules

Arques per a Cabals

Pibernat

PARLAMENT-9-11-BARCELONA

això aplaudim els treballs del senyor Vila Cahué, i per la nostra part contribuïm a llur difusió.

Heu's aquí el que escriu l'esmentat senyor :

Amb les meves ratlles del dia 16, tirava una pilota en l'aire que, de retop, m'ha tocat a mi mateix. Procuraré de satisfer el senyor Pericas.

El preu de cost d'un hectolitre de vi, en pessetes 25'50, queda demostrat en l'estudi fet per l'Estació Enològica de Vilafranca del Penedès, que és com segueix :

	PESSETES
Renda de la terra	225'—
Interessos i amortització plantació	225'—
Tributació, guarderia, camins	60'—
Adobs, import i col·locació	86'—
Esporgar, treure herbes	45'—
Treballs de llaurar	90'—
Poda en verd, despuntar, escabellar	72,—
Tractaments anticriptogàmics	118'—
Veremar i carreteig	93'—
Elaboració (pessetes 1'20 per hectolitre)	54'—
Total de despeses	1,148'—

Producció mitja : 45 hectolitres.

Cost mig : 25'50 pessetes.

VITICULTORS

SULFATEU AMB
CALDOS A
BASE DE SOSA

Demaneu fullets explicatius i fórmules gratuïtes a SOLVAY I C.^a,
Apartat 403, o Passeig de Gràcia,
44, 2.º, 2.ª :: BARCELONA

Aquest cost està comptat per hectàrea de terreny en plena producció.

Les dades de l'Estació Enològica de Vilafranca no s'avenen en un tot amb les del senyor Raventós, el qual fixa en pessetes 23'50 el cost d'un hectolitre de vi, i tenim al davant un altre estat en el qual queda fixat el de pessetes 23'85. Es refereix a una vinya del Penedès i el publicava la revista *Vida Agrícola*, en el seu número 6.

	PESETES
<i>Cultiu :</i>	
Jornals a braç durant l'any : 312 jornals a 7 pessetes . . .	2,184'—
Jornals de cavalleria durant l'any : 29 a 14 pessetes . . .	406'—
Jornals de dones durant l'any : 44 i mig a 5 pessetes . . .	222'50
<i>Adobs i insecticides :</i>	
350 quilos de sofre a 12 pessetes els 40 quilos	105'—
150 quilos sulfat de coure, a 88 pessetes els 100 quilos . . .	132'—
140 quilos de calç	14'—
Adobs promedi de 5 anys	480'—
<i>Collita :</i>	
30 jornals home, a 7 pessetes	210'—
45 jornals dona, a 5'50 pessetes	247'—
6 jornals i mig carro, a 20 pessetes	130'—
Vinificació i trasbalsar, en conjunt, 0'50 pessetes hectolitre	100'—
<i>Generals :</i>	
Contribució i consums	150'—
Amortització de la plantació (Ptes. 10'000 en 30 anys) . . .	330'—
Amortització de material, tines, etc.	60'—
Cost total	4,771'—
Collita mitja : 200 hectolitres.	
Preu de cost : 23'85 pessetes.	

Es pot comprendre perfectament, per les dades que acabem de donar, que no tenim cap interès a donar un cost alt a un hectolitre de vi perquè les nostres queixes semblin més justificades i la crisi dels viticultors més palesa. Unes i altres són—desgraciadament—massa certes perquè haguem de recórrer a dades errònies per a justificar-les.

Per a calcular la pèrdua que el pagès experimenta en el conreu de la vinya, acceptem el preu més baix de cost, o sigui el de pessetes 23'50 hectolitre, que, reduït a càrregues de quilos 121'60

—que és com s'acostuma a comptar en les operacions de vins— equival a pessetes 28'57 la càrrega.

Dèiem en el nostre escrit anterior que el vi es venia 5 $\frac{1}{4}$ i 5 $\frac{1}{2}$ rals grau i càrrega, i, en la data que fou escrit, aquests preus eren una mica llargs. Avui, però, s'han fet ja algunes transaccions a 5 $\frac{1}{4}$ rals propietat, per la qual cosa podríem considerar aquest preu com a ferm i com a preu del dia. Això no obstant, i per les mateixes raons que acabem d'exposar, ens servirem d'un preu més alt: donem-li com a preu de venda el de 6 rals grau i càrrega, preu al qual es trobaria tant de vi com es volgués.

Comptat el vi a aquest preu, i suposant-li 12 graus com a grau mitjà, el pagès cobraria 18 pessetes per la càrrega de vi que li costa pessetes 28'57, perdent-hi, per tant, pessetes 10'57. Amb aquests resultats, no se'ls pot pas suposar carregats de diners.

Dèiem, per error de còpia, que la pèrdua que per a Catalunya representen a l'any els preus ruïnosos a què és pagat el vi, era de 12.000.000 de pessetes, quan en realitat havíem de dir que eren 90.000.000, comptant, com comptàvem, que per hectolitre de vi es perdien 12 pessetes, i tenint en compte que l'estat comparatiu del Consell Agronòmic corresponent als anys 1920-1924, dóna a Catalunya una producció mitja de 7.509.790 hectolitres anuals.

Encara que sapiguem que no li podem donar una confiança absoluta, estant establerta la declaració de collita i la guia per a la circulació dels vins, sense la qual cosa no és possible una estadística exacta, admetem aquella producció com a certa. Suposant, a més, acceptats els números que han precedit, resulta evident una pèrdua de més de 65.000.000 de pessetes anuals el que la crisi del vi representa per a Catalunya, i aquesta quantitat, en realitat, hem de considerar-la superada, si tenim en compte que hem tirat curt en agafar el preu de cost, i llarg en els preus de venda. Però, encara que no fos així, encara que el preu de cost fos l'exacte, com exacte també el preu de venda, la pèrdua de pessetes 10'57 per càrrega seria indiscutible, i pel mateix, la situació dels viticultors desesperada, perquè hem de fixar-nos bé que aquestes pessetes, no és que les deixi de guanyar, és que aquestes pessetes les perd; és que, després de treballar un any amb el continu perill que una glaçada, la secada, una pedregada, el mildiu, li tirin la collita a rodar, quan ha recollit el seu fruit i l'ha elaborat, quan és l'hora d'arreglar els treballs i diners que ha esmerçat, li donen 10 pessetes i mitja menys de les que hi ha esmerçat. No és que deixi de liquidar amb superàvit, és que liquida amb dèficit. I aquest dèficit amb què liquiden cinc milions d'habitants

que viuen del cultiu de la vinya, no en dubteu, és una de les causes principals que motiven la crisi de què es queixen les indústries.

Aniríem massa lluny si ens volguéssim ficar per altres viaranys, i no vull abusar més de l'espai que *La Publicitat* ens permet de fer ús, malgrat de reconèixer que deixo molts punt per contestar.

No puc portar aquest assumpte a les planes d'AGRICULTURA perquè em falta competència, i perquè els lectors d'aquella simpàtica revista ja ho coneixen, com tot lector d'una revista especialitzada coneix els assumptes que fan referència a llur índole.

La crisi vinícola ha estat llargament tractada en les revistes, sense que la seva magnitud hagi transcendit al públic. Precisament aquesta fou una de les causes que motivaren les meves ratlles: que es portés de les revistes als periòdics, des d'on és més fàcil crear un estat d'opinió, per ésser llegits per un major nombre d'individus afectats per molt diversos interessos, mentre que una revista especialitzada la llegeix només aquell al qual li interessa. La meua crida no tenia altre motiu que aquest, i que, qui fos en condicions de fer-ho, ens anés explicant les resolucions del C. d'E. N., del qual estem pendants els viticultors. Això no vol dir, però, que si *La Publicitat* m'ho permet, em refereixi un altre dia a alguns punts exposats pel senyor Pericas, i que queden per contestar; així com també de les causes que motiven la depreciació del vi i de les mesures per a remeiar la crisi vinícola.

V. VILA I CAHUÉ

Del conreu de la patata

EL Vallès és la comarca de Catalunya que produeix més patata. Important és el conreu d'aquest tubèrcul en la comarcada de la Marina, especialitzada en la varietat primerenca «Royal Kidney». I tanmateix és important la de la Plana de Vich, dedicada particularment a la varietat «Bufé». Però el Vallès produeix totes dues varietats, i, a més, l'altre tardana, altament fructuosa, el «Bolado», de pell vermella i carn groga.

La importància, però, que ha anat prenent el conreu d'aquest tubèrcul al Vallès, no ha estat acompanyada de l'estudi degut per a millorar-la, ni tampoc s'ha parat la necessària atenció als problemes que ha suscitat. Al Vallès hi proven totes les tres esmentades varietats. Però totes tres són a bastament remuneradores per a què se sembrin indistintament?

La «Royal Kidney», vulgarment anomenada anglesa, per bé que produeix en abundor, per aviat que se sembri, esdevé més tardana que a la Marina. Durant els anys que la collita primeirenca d'aquesta comarca gaudí de lliure exportació, tota era comprada per a l'estranger, i la del Vallès proveïa el mercat de Barcelona, i com que no tenia gaire competència, era molt adinerada. Però d'ençà que l'exportació està intervinguda, la part de la Marina destinada a Barcelona, competeixi la del Vallès, i aquesta adinera poc. Si s'arrenca aviat, la minva de quilos de producció no guarda relació amb el sobrepuig del preu. I si es triga, coincideix gairebé amb l'aparició de la «Bolado» valenciana, i amb la «Bufé» del Vallès mateix, i encara s'adinera menys. Perquè el mercat prefereix aquestes dues varietats a l'anglesa tardana.

El pagès del Vallès això ho sap prou bé, i veu que la collita de la varietat anglesa no li reix remuneradora; però està entestat en sembrar i provar fortuna novament, a veure si per qualsevol contingència la podrà adinerar. Una de les raons per entossudir-se a fer aquest esplet, està en què és una varietat, l'anglesa, altament productiva, i que la llavor no falla mai. I és veritat. Però produint molt i tot, no recompensa o recompensa d'una manera poc justa. No es podria cercar una varietat bufé precoç, ja que el mercat prefereix aquesta a aquella altra? Si es trobés aleshores la collita de la Marina no ocasionaria cap competència a la del Vallès, i uns pagesos i altres podrien adinerar millor llurs esplets.

No hem cregut mai que al Vallès es pugui fer servir per llavor la patata de la pròpia collita, de cap varietat, i menys la de bufé. No és mania, sinó una lliçó de l'experiència. La raó està en què la patata collida al Vallès a primers de juliol no és pot evitar que grilli. Així es disipa, es depaupera, degenera. Si fos possible encambrar-la en un lloc adequat per a evitar el grillatge, no hi ha cap dubte que aniria bé. Per això el pagès del Vallès es veu obligat a cercar la llevor del bufé en altres comarques més fredes, on vénen a madurar pel setembre o octubre. Això es presta a negoci i a enganys. De totes les varietats de bufé provades al Vallès, dues són les que hi van millor: la bufé de Peguera i la de les Arenes.

Aquestes dues varietats, malgrat que mai ningú que sapiguem, ni negociant ni pagès, s'hagi dedicat a seleccionar-les i millorar-les, són varietats altament productives i ofereixen característiques ben diferents. La de Peguera fa la planta molt desenrotllada, gegant, i les branques de la qual pugen verticals. I és molt floridora. El tubèrcul, gros, rodó i ullat i de pell negrosa. Produeix

força ; però és tardana i el tubèrcul té propensió a podrir-se amb bastant facilitat.

La de les Arenes, per altra banda, fa la planta d'un desenrotllament mitjà i les branques horitzontals i caigudes. Floreix poc. El tubèrcul és tanmateix mitjà, rodó i d'una pell fina, gairebé sedosa. Produeix en abundor també, amb l'avantage que és molt precoç.

Amb el nom d'aquestes dues varietats, els negociants venen patates de totes bandes. I després, en arrencar, el pagès en troba les conseqüències. I escarmentat així de cada any, es va desavesant més de sembrar aquestes varietats, amb molta recança, perquè si anés bé, fóra la més a propòsit per adinerar-la, i perquè li deixa temps per a sembrar un segon esplet, sense presses ni angúnies.

Això que passa amb la bufé sembla que no succeeix ni amb les varietats anglesa ni amb la bolado. El negoci de la llavor d'aquestes està en mans de gent de més sentit de responsabilitat, que no pas els traficants de la de bufé, i que saben la tècnica de la selecció. Per això totes dues varietats són, regularment, molt productives, i rares vegades, per estar la llavor empastifada del bolet del mildiu, aquest es desenrotlla al creixent de la planta, i la mata. Per contra, l'any passat mateix aquest mildiu primerenc i insospitat matà més del 10 per 100 de les bufé en la vall del Besós. Una veritable llàstima!

Quan la patata valia moltes pessetes, al pagès, això no li venia tant d'aquí, i no sentia l'agulló d'aquests problemes, com ara, que d'any en any va reixint un esplet menys remunerador. I si comptés bé, s'adonaria que encara reïx menys. Però no comptant gaire i tot, el proppassat any a molts els fallà el balanç. No es pot refiar de contingències que encareixen aquest producte agrícola. I amb la taxa entremig, encara menys. La solució ha de cercar-se en augmentar la producció i minvar tot el que es pugui les despeses.

El Vallès, creiem que és la comarca més indicada de Catalunya per a la producció d'aquest tubèrcul tan indispensable per a l'economia d'un poble. Les terres generalment franques i greixeres a la vegada : el clima, i sobretot la garantia de l'aigua per poder-se regar, sovint. La regularitat garantida de les regades freqüents, és el factor positiu en l'èxit d'aquest esplet. La regularitat de la regada és el que manca a la cultura d'aquest tubèrcul en la Plana de Vich, on han de refiar-se massa de la pluja. I si tenem l'avantatge que els fems els són més barats, mancant, però, la regularitat de les regades, mai no podran forçar la planta a una produc-

ció tan intensiva com el Vallès. Per això no es d'estranyar que quan la producció baixa a la mitjana, el preu del mercat s'ofereixi per sota del preu de cost. Per altra banda, però, a la Plana de Vich, podria assajar-se com a llavor la de la pròpia collita, degudament triada, amb probabilitats de què reixiria bé. Cada pagès estalviaria una quantitat que valdria la pena, i, a més, es tindria una seguretat molt gran en l'èxit. Tots son factors a tenir en compte per minvar les despeses de producció.

Pensant en aquestes coses, hom li raca més que mai el truncament de l'obra de l'Escola d'Agricultura. No perquè ho hagués de fer ella: sinó perquè hauria educat, i capacitat als pagesos a que ho fessin ells mateixos. Dintre pocs anys, en tocarien els resultats.

ÀNGEL GRAU

Les condicions principals per a assolir l'èxit en les adobades químiques

ELS adobs químics, per a què donin bon resultat, cal que siguin racionalment emprats. Això vol dir que és necessari subministrar-los als conreus en la mesura de llurs necessitats, en la quantitat adequada, en el temps i en la forma més indicada. Encara que després donarem les indicacions pràctiques consagrades per l'ús de quiscun dels adobs químics més corrents, de bell antuvi, ja cridem l'atenció sobre mantes de les circumstàncies que són requerides per a treure d'una adobada un rendiment remunerador a bastament.

En primer lloc, cal tenir en compte que en el terreny és almenys molt convenient, si no imprescindible, que hi hagi matèria orgànica en quantitat apreciable. A expenses de la matèria orgànica, i omplint mil missions diferents, viuen plèiades de microbis que amb llur treball converteixen en terra apta per a llevar vegetals les roques descompostes. Una terra esterilitzada en el sentit bacteriològic del mot, pot dir-se que serà també una terra forra o estèril en el sentit agrícola. La matèria orgànica en descomposar-se dona l'humus, element importantíssim que modifica, millorant-les sempre, les condicions físiques de la terra, i que, ultra, ajuda sensiblement els processos d'assimilació de les substàncies nutritives.

En els terrenys ben proveïts de substància orgànica, i per tant,

d'humus, els efectes dels adobs químics són sempre els més complets i els més segurs. Ja de fa temps que a l'humus li assignen la missió de servir de mitjancer per a l'absorció i aprofitament dels elements minerals del terreny o dels aportats amb les adobades.

La matèria orgànica pot subministrar-se al terreny en formes molt variades; els fems són, però, la més comuna de les formes utilitzades pràcticament per a retornar al terreny periòdicament la matèria orgànica necessària. Amb tot i ésser demostrat a bastament que els fems tots sols no basten per a sostenir les produccions elevades que l'agricultura moderna té el dret, i també en molts casos el deure, de treure dels seus camps, no per això deixa de proporcionar avantatges grans en assegurar el bon èxit de les adobades químiques. Per tant, en les adobades racionals de què parlem cal que periòdicament escampem fems en el terreny.

Aquí podem posar en evidència l'estreta relació que guarden els fems i els adobs químics. És palés com aquests determinen *sempre*, quan són ben aplicats, un increment en la producció de plantes farratgeres, les quals, al seu torn, permeten una millora i un increment en la producció ramadera, i així donen vida a una vertadera i aprofitada indústria. El bestiar, per altra banda, produeix els fems amb relació al menjar que ingereix, i els fems retornen al camp per a la seva fertilització. És aquesta la forma o cicle dels fems, provinent de l'aplicació racional del adobs de les dues procedències, cicle que els pagesos prou que el saben i el practiquen.

L'eficàcia de l'adobada química, però, depèn encara d'altres condicions, la diferència o oblit de les quals pot irrogar greus perjudicis. Prou que és sabut com les propietats físiques d'un terreny (humitat, permeabilitat, porositat, índex d'escalfament, etc.) influeixen sobre la producció. Hom anomena *fertilitat física* a un concepte empíric que representi el conjunt de tots aquests factors; la seva influència no és pas menor que la de la fertilitat que podríem anomenar *química* en el procés de l'alimentació de les plantes. Qui no sap que en un terreny poc fons, compacte, mal treballat, infestat d'herbotes, les millors adobades resten sense efecte?

Per a millorar en ço que és possible les condicions físiques del terreny, és que s'efectuen les treballs acurades. Treballant diligentment i fonament la terra, hom augmenta i millora, especialment en l'aspecte de la humitat, el gruix de terra explorat per les arrels de les plantes, i en conseqüència, els processos de nutrició esdevenen més actius i les adobades guanyen en eficàcia.

Tot això vol dir que l'agricultor que vulgui utilitzar més amplament els adobs químics cal que no obli les condicions primordials sobre les quals cridem l'atenció, si és que vol evitar les amargors i decepcions sempre funestes d'un insuccés.

Entre els adobs químics més emprats n'hi ha que contenen anhídrid fosfòric (adobs fosfatats), d'altres que porten nitrogen o azot (adobs nitrogenats), d'altres que duen potassa (adobs potàssics), d'altres, finalment, que contenen calç (adobs calcaris). El fet aquest permet de proporcionar bo i separadament els diversos elements de la fertilitat química segons la dosi corresponent a la natura del terreny i a les exigències dels conreus.

Comencem per donar un cop d'ull als adobs fosfatats. L'anhídrid fosfòric té una funció importantíssima en la nutrició de les plantes i pren part en la formació de les substàncies proteiques, afavoreix el creixement de tots els teixits, predispesa la planta per a la floració i per a una copiosa fructificació i la fa més resistent a segons quina classe de malalties.

Els adobs fosfatats més usats, per no dir exclusivament usats a Catalunya, són els superfosfats. La fosforita en brut, les escòries Thomas, etc., no tenim notícia que siguin utilitzades per cap agricultor català. Quatre classes corrents solen trobar-se en el mercat: el superfosfat d'ossos, adob que ultra la seva graduació en anhídrid fosfòric sol dur d'un 1 a un 2 per 100 de nitrogen, i tres categories més de superfosfat anomenat «mineral», amb graduacions de 18-20, 16-18 i 14-16 per 100 d'àcid fosfòric.

El superfosfat conté l'anhídrid fosfòric en forma soluble en el citrat amònic (amb tot, d'un 6 a un 11 per 100 és soluble directament en aigua) i per això assimilable per les plantes.

El grau d'húmitat cal que no sigui gaire alt (del 12 al 14 per cent), per tal com quant més eixut és l'adob més fàcil és de repartir bé.

Totes les plantes conreades requereixen bones quantitats d'anhídrid fosfòric; per això en una adobada química cal sempre comptar amb el superfosfat com a base.

Aquest adob pot emprar-se en tota mena de terrenys, qualsevolga que sigui la seva natura, car en general tots són deficients d'anhídrid fosfòric. Pot emprar-se en tots els cultius, perquè totes les plantes en requereixen apreciables quantitats.

Les quantitats a emprar varien entre 400 i 600 quilos per hectàrea, segons terreny, conreu i títol de l'adob.

S'escampa abans de la sembra o del transplantament en els conreus herbacis, abans de la plantació en els arboris, i en tot

temps de repòs de les plantes (prats, conreus supra-anuals, arbus-tius, arboris).

L'adobada cal fer-la anualment en els conreus anuals, per pe-riòdes de dos o tres anys en conreus arboris o supra-anuals.

El superfosfat pot escampar-se a mà, barrejat o no amb terra ben eixuta per tal de repartir-lo més igual. Si es disposa de mà-quina escampa-adobs, l'operació esdevé més econòmica. Si hom vol també es reparteix en petits solcs a banda i banda de les plan-tes, que deuen adobar-se o al vol dels arbres prop de les soques, a distància prudent, però, per a què les arrels primes, que són les més treballadores, en puguin fruit.

L'adob s'enterra amb una passada de rascle, o de cultivador, o, si més no, a mà amb l'aixada.

RAMON VINYALS

(Continuarà.)

A propòsit de la conferència de la sericultura

A primers de maig s'ha de celebrar a Madrid una «conferèn-cia de la sericultura», en la qual es proposaran al govern una sèrie de mesures per a obtenir el renaixement de la sericultu-ra a Espanya.

A la «Gaceta», entretant, ha aparegut un qüestionari en base, al qual han pogut informar tots els que tenen interès pel ressor-giment d'aquesta indústria.

La Comissió organitzadora llegirà aquests informes i elaborarà unes conclusions que sotmetrà a la discussió i a l'aprovació de la conferència, a la qual està encomanat de redactar les conclusions definitives que han d'ésser presentades al govern.

Nosaltres, per causes que no cal ara explicar, no hem informat pas; però creiem que val la pena que exposem el nostre parer sobre la cria de la cuca de seda, ara que a tot el país s'ha des-vellat un interès unànim i es fa molta literatura sobre la serici-cultura.

Una indústria desapareix quan deixa d'ésser econòmica. És això el que ha passat amb la cria de la cuca de seda. El pagès ha deixat la sericultura perquè els ingressos que amb ella realitzava eren inferiors a les despeses i molèsties que havia de suportar,

o eren més petits dels que, amb el mateix esforç o la mateixa despesa, podia assolir dedicant-se a altres produccions.

Totes les altres causes que solen invocar-se, són errades o són secundàries. Malgrat la competència, malgrat l'explotació dels compradors, malgrat les malalties, la sericicultura seria floreixent si deixés un marge de benefici acceptable. Si va desapareixent és perquè no és una producció remuneradora.

El fenomen de la desaparició de la sericicultura no és pas característic de la nostra terra. A França i a Itàlia, els dos països més seders d'Europa, passa el mateix, i els governs han hagut de recórrer a mesures protectores enèrgiques amb el fi, més modest del que es proposa el govern espanyol, d'impedir que l'actual decadència s'accentuï. Ben contents estarien els francesos i els italians d'aconseguir que la producció de capell s'estabilitzés en la xifra actual.

El que cal, doncs, abans que tot, per afavorir la cria de la cuca de seda, és assegurar un preu remunerador al capell. Aquesta és la mesura essencial i primordial. El govern ha de cercar aquells mitjans que siguin al seu abast per a què la cotització del capell assoleixi xifres superiors a les actuals. Tres, quatre o cinc pesetes per quilo són preus irrisoris que acabaran amb la sericicultura. La propaganda podrà determinar un desvetllament, però en quan els pagesos, passant l'entusiasme del moment, es posin a comptar, la deixaran córrer de nou.

Si la conferència no resol aquest punt donant al govern orientacions concretes per arribar a valoritzar el capell, la seva tasca haurà estat inútil, perquè cap propaganda no podrà decidir els productors a treballar per perdre.

Un altre punt que ha d'estudiar també la conferència és el del caràcter a donar a la indústria.

Per més que es faci, la sericicultura no serà mai una indústria rica o susceptible d'ésser practicada en gran. Serà sempre una activitat casolana modesta que deixarà petits beneficis. Ningú no es podrà refiar d'ella exclusivament per a viure. En conseqüència, caldrà enfocar la propaganda i l'acció de difusió en el sentit de fer-ne una activitat complementària.

Per a evitar desil·lusions, cal que els encarregats de dirigir la tasca de propaganda per tot el país no es deixin portar per l'entusiasme i vagin predicant coses inexistents, com n'hem llegides moltes aquests dies. Un fracàs al començament vol dir un fracàs definitiu, i cal evitar-lo.

Al nostre entendre, la propaganda per la difusió de la seri-

icultura ha d'ésser enfocada en aquest sentit: per augmentar els seus ingressos normals i principals el pagès ha de criar la cuca de seda; obtindrà algunes centes pessetes que milloraran el presupost familiar.

Si no ho tenim entès malament, a moltes regions italianes els ingressos que s'assoleixen amb la cria de la cuca són propietat exclusiva de les dones, que els destinen a la casa i a vestir-se.

És això el que han de fer els nostres pagesos.

De la conferència hauria de sortir, pel que sembla, un organisme que hauria de centralitzar tota la tasca en favor de la sericultura. La idea ens sembla excel·lent. Cal eliminar els enginyers agrònoms, si es vol treballar seriosament. No és que nosaltres tinguem un *parti pris* contra els enginyers, per tal com en coneixem uns quants—i els hem lloat en aquestes planes quan se n'ha presentat l'ocasió—que són mereixedors de l'agraïment dels agricultors. Però en conjunt, el cos d'enginyers és una cosa lamentable i perjudicial. La seva organització interior anul·la totes les iniciatives dels que tenen bona voluntat. L'organisme central propulsor de la sericultura esdevindrà en llurs mans un organisme mort, per bé que ple de prosopopeia, i la sericultura romandria si fa o no fa, com ara. D'exemples, que confirmarien aquesta opinió nostra, no ens en faltarien.

Per altra art, deixant de banda els enginyers, és lògic que la tasca de ressorgiment sericícola sigui encomanada a un comitè amb llibertat i responsabilitat. Un sol organisme ha d'ésser el que dirigeixi, controli i orienti l'acció de foment. Molta gent no faria més que entrebancar. Un parell d'homes, amb voluntat de treballar i convençuts de la conveniència de desenrotllar la sericultura al país, serien prous per assolir un resultat en pocs anys.

Però dubtem que això passi. De la conferència en sortirà una mena de parlament amb molts delegats ministerials, amb molts enginyers agrònoms per entremig i per tant amb molta fullaraca xovinista, moltes paraules i pocs fets. «Y si no al tiempo», com diria un enginyer agrònom que coneixem.

AGRICOLA

Als recons, als marges, a les vores dels camins i de les sèquies, als patis, a les partions dels camps, a tots els espais lliures, planteu-hi arbres de fusta o de fruita. A Catalunya en tenim massa pocs encara.

NOTES I COMENTARIS

Més sobre la conservació dels ous

Entre els productes emprats per a la conservació dels ous, la lletada de calç és un dels millors. El senyor Allain, especialista francès en la matèria, aconsella el mètode següent, fent observar que els efectes de la lletada depenen de la manera com es prepara i com s'empra:

1. Posar en un recipient 3'250 quilos de calç viva per cada 100 litres d'aigua.
2. Remoure freqüentment (dos o tres cops per dia) amb un bastó durant tres dies consecutius.
3. Deixar en repòs per altres tres dies.
4. Decantar l'aigua sense enterbolir-la i recollir-la en els recipients que hauran de contenir els ous. Afegir a aquesta aigua un quilo de sal per cada 100 litres.
5. Posar els ous en l'aigua; no omplir completament els recipients, deixant uns 15 centímetres de líquid al damunt de l'última capa d'ous.
6. Als vuit o deu dies, és a dir, quan al damunt de l'aigua s'hagi format un tel, evitar de rompre aquest tel i cobrir els recipients per a què no hi caiguin cossos estranys i pols.

Abans d'embalar els ous així conservats, cal secar-los durant tres o quatre dies. L'ou tret del bany pot conservar-se inalterat per uns 15 ó 20 dies. Si, però, el temps és humit, val més no passar dels 15 dies.

La mel i les seves virtuts

La mel és un aliment i un reconstituent de primer ordre; no obstant, al nostre país no en fem gaire cas. A part la seva digestió ràpida i completa, conté vitamines B i sals minerals directament assimilables per les venes de l'estómac, i indispensables al nostre organisme.

La mel fa bé a tothom, i particularment a les criatures, als convalescents, als vells, als anèmics i a les persones d'estómac delicat. És per això que en alguns països del nord d'Europa el seu consum arriba a 10 quilos per habitant, mentre a casa nostra (hem de fer el càlcul a ull, perquè no hi ha estadístiques) el consum no deu passar de 100 grams.

La indústria del sucre de raïm

Hom fa aquests dies una mica de xim-xim interessat al voltant d'una indústria nova per l'aprofitament del raïm. Es parla de fer sucre de raïm, mel de raïm i moltes altres coses interessants.

La indústria nova ens sembla digna de tota consideració. El que en canvi no ens sembla tan acceptable és de considerar-la com un remei per resoldre la crisi vinícola.

Ens explicarem. Suposant que el sucre de raïm pugui en aquests anys lluitar amb la glucosa i amb el sucre de remolatxa, hom té dret de pensar que en les anyades dolentes de poca producció de la vinya—que no són pas tan rares—quan el raïm va escàs i car, la cosa ja no serà possible. I aleshores les fàbriques hauran de parar i els consumidors hauran de retornar als antics productes.

Per a ésser sòlida una indústria cal que tingui segura la primera matèria, i no ens sembla que aquesta seguretat pugui oferir-la la producció de la vinya.

Per altra part, per a resoldre la crisi vinícola caldrà que la nova indústria absorbeixi una enorme quantitat de raïm, i això avui ens sembla problemàtic. D'aquí a uns quants anys, quan s'hagi creat el consumidor, potser sí serà possible, però ara la cosa presenta insuperables dificultats. I els pobres viticultors no estan en condicions d'esperar anys.

En conclusió: benvinguda sia la nova indústria, però no cal fer-se il·lusions respecte a la seva eficàcia per a resoldre la crisi vinícola.

L'adob de la coliflor

Com totes les plantes d'horta, la coliflor és exigent pel que es refereix a l'adob. Heu's aquí, com exemple, el que donen a Cham-bourey, a la regió de París.

Es fa sobretot el conreu de tardor, que reïx perfectament. Són cultivades actualment unes 400 hectàrees. La sembra es fa al començament de maig i el transplantament al mes de juny. La varietat conreada és la col de Cham-bourey, molt apreciada a París, que és el mercat de consum que serveixen aquells agricultors.

L'adob corrent consisteix, per àrea, en: 250 a 300 quilos de fems ben descompostos, 3 quilos de superfosfat i 1'500 quilos de clorur potàssic. Aquest adob s'enterra alguns dies abans de la plantació de les cols.

Durant la vegetació reguen amb adobs líquids o donen en dues vegades uns tres quilos de nitrat de sosa.

L'adob per hectàrea resulta, doncs: 25-30.000 quilos de fems, 300 quilos de superfosfat, 150 de clorur potàssic i 300 de nitrat.

El preu dels queviures

El pagès acostuma a ésser l'ase dels cops. És cosa corrent de sentir a dir que s'enriqueix, que s'aprofita del consumidor, que els pobres habitants de les ciutats són les seves víctimes, etc.

Qui així parla no sap ben bé com estan les coses. Mireu-ne un exemple que ens tramet el nostre excellent amic i col·laborador Figarot.

Un amic meu, diu el senyor Figarot, que no cull prou taronges per dedicar-se al negoci d'exportació, sabedor que a la plaça de Barcelona, al mercat central del Born, dominava la taronja valenciana gelada, com que la seva no ho estava; cregué de fer un bon negoci enviant-les ben acondicionades en 20 canestrons. Al cap d'uns dies rebé la següent liquidació:

Ingresos :

1.525 taronges venudes a 3 ptes. el cent	45.75
1.525 taronges venudes a 2.50 ptes. el cent	38.10

Total pessetes 83.85

Despeses :

Ports ferrocarril	23.45
Arbitris	8.60
Acarreig	10.—
Comissió del 8 per 100	6.70

Total pessetes 48.75

Diferència : 35.10 pessetes.

Les despeses, com es veu, assoliren el 59 per 100, i per tant han fet pujar el cost de la taronja de més de la meitat. Ara cal afegir-hi el benefici que hi ha de fer el revenedor, el botiguer, etc. Tot plegat, que el preu inicial es dobla o triplica.

I el pagès quin guany hi ha fet? Si hagués venut a l'arbre n'hauria tret de sis a vuit rals el cent net de despeses de collita i minves, mentre que portant el fruit a Barcelona n'ha tret amb prou feines quatre rals i mig, dels quals ha de restar les despeses de collir, arranjar els paners i transport a l'estació.

Les investigacions agràries a França i a Anglaterra

Un funcionari anglès, Mr. W. R. Black, que malgrat la seva condició té i demostra excepcionals dots d'observació i de bon sentit, fa una interessant comparació entre els serveis d'investigació agrària de França i d'Anglaterra. Aquests serveis són una institució més recent a França que al seu país, car mentre en aquest començaren l'any 1909,, a França no es crearen oficialment fins a l'any 1921. Tenen ambdues organitzacions una sèrie d'institucions parelles relatives a agrologia, fitopatologia, genètica vegetal, bromatologia o alimentació del bestiar, genètica animal, patologia animal i enginyeria rural. Ultra això, són objecte d'investigació a Anglaterra la fisiologia vegetal, l'horticultura, els cultius abrigats i l'economia rural, en tant que a França són objecte d'especial atenció la física, la meteorologia i la bacteriologia agràries.

Nota amb encert Mr. Black com a França existeix una major tendència a la centralització, no tan gran, però, com es podria esperar de la seva història administrativa.

Per contra, l'organització autonòmica anglesa observa que ha perdut a bastament, sense arribar, però, a cohibir de cap manera la llibertat d'acció dels investigadors.

Els funcionaris anglesos, ultra aquest avantatge, disfruten comparativament d'una superior retribució a la dels seus col·legues d'*Outre-Manche*.

El que escriu, que també ha estat funcionari, tindria ganes de

completar el treball de Mr. Black, convertint el paral·lel en tríptic, però, a la veritat... no gosa.

Pel desenrotllament del comerç de la llana

Els representants de la indústria llanera d'Alemanya, Anglaterra, Bèlgica i França tingueren una reunió a Berlín en la qual, entre altres adoptaren els següents acords:

1. Cercar un producte soluble als rentats, per tal d'evitar l'ús del quitrà o del mangre en el marcat dels moltons.
2. Continuar les orientacions seguides darrerament amb el fi d'obtenir llanes de tons regulars.
3. Abolició de tot control financer sobre la llana en brut i establiment de la llibertat de compra arreu del món.
4. Desenrollament en tots els països de la cria del «merino», per tal com són les llanes fines les més sollicitades.
5. Establiment d'estadístiques mundials de consum.

El Congrés no ha estat tan laboriós com el de Locarno, amb tot i la procedència dels congressistes.

Influència de la durada de la llum en el creixement

El professor canadenc Adams, de la Granja experimental d'Otawa, ha realitzat una sèrie d'interessants experiències sobre 16 espècies diferents de plantes, entre les quals figuraven el blat, el sègol, el cànem, la soja, el tomàtec, el moresc, etcètera. Algunes d'aquestes plantes eren cultivades en la foscor, d'altres a exposicions de llum de diversa durada, de 3 a 15 hores per dia, d'altres en plena llum artificial, amb un total de 20 hores per dia.

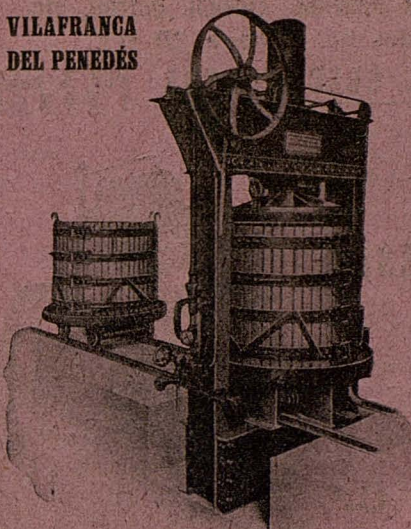
El creixement resultà des del començament més ràpid en les exposades a il·luminació més breu, però al final les plantes exposades a una il·luminació més llarga aconseguiren major desenrotllament. Hom dedueix que el creixement, a la llum com a la fosca, depèn de la quantitat de material de reserva disponible per a la formació de teixits nous, i que si dues plantes tenen la mateixa quantitat de material, la que té il·luminació menor creix més ràpidament.

Les plantes que creixen amb poca llum són deficientes en teixit llenyós i tenen tendència a torçar-se; la soja es converteix en plinta enredàrora. En aquestes condicions, les plantes no acostumen a ramificar-se.

L'efecte de la il·luminació elèctrica varia amb els casos. En el període de desembre a març, il·luminació mitja de 9-12 hores, l'addició de 9 hores més de llum nocturna amb focus de 100 a 300 watts, exerceix una acció beneficiosa, avançant el creixement i accelerant el temps de la floració. En el període de març a juny, amb més de 12 hores d'il·luminació artificial, exerceix el màxim efecte sobre el moresc; en canvi no dona senyal sobre el tomàtec i retarda la soja. Sobre el cànem té també un efecte minvant sobre l'alçària i el pes. Sembla que ultra aquestes hi tot un grup de plantes semblants que tenen un límit extrem de quantitat de llum utilitzable, depassant el qual no es verifica creixement.

Societat Enològica del Penedès, S. A.

VILAFRANCA
DEL PENEDÈS

*Sucursals a Reus, Criptana
i Xerez de la Frontera 1.1*

Trepitjadors : Premses
Bombes i Tota classe de
maquinària vinícola : Mo-
tors i transmissions : Man-
gueres, ressorts i aixetes
Material per a botilleria

*DEMANEU: Estudis,
Projectes i Pressupostos*

Prensa hidràulica «Atlas»
Aparells d'anàlisi de vins
Productes enològics :
Adobs : Sulfats i sofres

LISOL

Insecticida indispensable a
l'Agricultura
Ramaderia
i Higiene

Demani's el fulletó «EL LISOL
EN AGRICULTURA» que enviem
gratis.

Vallès Germans

Masini, 79 - Sans - Barcelona

Bàscula IDEAL

per al Camp (patentada)
adaptable per arreu i
fàcilment transportable

Demaneu un fulletó explicatiu

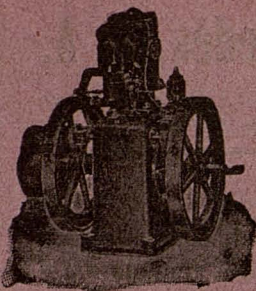
Fàbrica de bàscules
i caixes per a cabals

Carretera
Coll Blanch, 31
Telèfon 184 H.

R. ROCH H.

(HOSPITALET)
BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

MOTORS

per a benzina, alcohol, petroli, etc.
des de 1 fins a 20 HP.

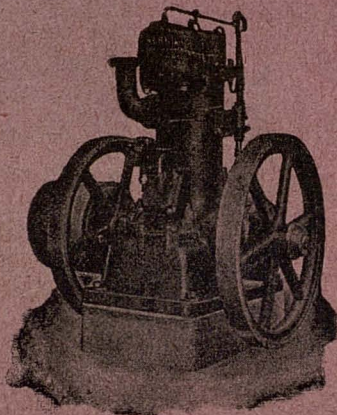
GRUPS ELECTROGENS PER A LLUM I FORÇA

Instal·lacions completes per a regors i elevacions d'aigua.

MOTORS SEMI-DIESEL

PER A OLIS PESATS

Tipus industrials, agrícoles, elèctrics i marins.
Des de 6 HP en endavant, amb un o més cilindres.
Consum de combustible: 250 grams per HP hora

Josep Comas i C.^a

Bailén, 19 - BARCELONA

SOFRE Grans Refineries a Tarragona de la "Unió Sulfur C^o." S. A. E.

Productes garantitzats de 99 per 100 de puresa, amb anàlisi dels més importants LABORATORIS de VITICULTURA

Unics proveïdors de la Unió de Viticultors de Catalunya

Per a preus i detalls dirigir-se a la Secció Comercial de Tarragona

Rambla Sant Carlos, 20 - Telèfon 672

USINES SCHLÖESING FRERES & Co-MARSELLA

Casa fundada en 1846 Societat Anònima per accions - Capital: 3.600.000 francs - Tres fàbriques: Marseille, Septemes i Arles

SOFRE GLORIA SCHLÖESING

Sofre a combustió, sense goteig. Puresa garantida 95 %. Constitueix l'ensoframent ideal, pràctic i econòmic de fudres, botols i per a tots els usos enològics

Tractament dels vins, ensofrat del most, etc
Suprimeix amb gran avantatge les metxes ensofrades

Per a informes i fulls de dirigir-se a

J. DORGE-BRAY, Via Laietana, 12 - BARCELONA

Importador exclusiu i depositant general per a Espanya

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

NOTICIARI

La florida dels ametllers es presenta arreu molt bona. La mostra dels olivers comença a aparèixer. Sembla que es prepara una bona anyada, car la saó és fonda.

L'Urgell ha estat de nou perjudicat per una glaçada. A mitjans del passat gener es registraren temperatures de 10-15 i fins 17 graus sota zero. Hi ha molts olivers rostits pel fred.

El conveni comercial amb Cuba. Sembla que ja estan molt avançades les negociacions per a ultimar el conveni comercial amb aquesta República. Es diu que el Govern espanyol, sense variar l'estructuració de la venda del tabac a la península, donarà forces avantatges a Cuba, corresponent aquest país amb compensacions. La natura d'aquestes i el seu abas són cosa que no dubtem que fixarà l'actual Govern amb la traça que ens té acostumats.

El canal auxiliar d'Urgell. Una Comissió del Sindicat de Regadius d'Urgell, integrada pels senyors Felip, Naid i Los, ha visitat el ministre de Foment per a fer-li entrega del projecte de l'anomenat «canal auxiliar d'Urgell», que completa i arrodoneix l'obra i les possibilitats del canal principal d'aquella important zona de regadius.

Sobre el problema de la terra i les reformes contributives. el senyor vescomte d'Eza, ex-ministre de l'antic règim, donà el 23 de febrer, a Madrid, una interessant conferència, la lectura de la qual recomanem.

Entre atres coses bones que no ens queda lloc per a copiar trobem:

«...los contribuyentes están dispuestos a dar todo lo preciso, pero siempre que se justifique el gasto. Dictadura económica: sí; pero empezando por los gastos, no por los ingresos. Estamos dispuestos, como clase productora social—y com tal, directora—a hacer Patria. No hace falta más que una condición: que se nos haga justicia.»

I encara més:

«Se busca la manera de hacer que tribute más el campo. Pero, ¿se ha hecho algo para procurar que el campo esté en condiciones de producir? ¿Qué política agrícola, hidráulica, forestal, se sigue en España?»

Dictadura vegetariana. Què hi farem, si els temps ho porten? Ahireren els Estats Units, bent tots imitats per algun satèlit, que inauguraven un període de dictadura alimentícia amb la tan bescantada «lleïseca». Ara acabem de llegir que el mahrajà d'Indore (Govern de Bombai, Índia anglesa), prohibeix per quinze dies, com a prova, tot sacrifici de bestiar.

Sembla que aquesta dictadura vegetariana que ara hom tracta d'implantar ja té allí algun precedent.

La Confederació de viticultors d'Espanya ha donat a la premsa una nota oficiosa, en la qual dóna el crit d'alarma als viticultors per la tènor amb què es veuen acollides les demandes dels mateixos a les altes esferes.

Traduïm el paràgraf final: «La Confederació Nacional de Viticultura, sempre atenta a l'interès que representa, adverteix als agricultors espanyols que està pendent la solució del problema vital per a la viticultura. Com que el Govern és el que en últim terme ha de resoldre, cal que tothom treballi per a fer-li present per tots els medis que es tinguin a mà, la importància que té per al país la resolució de les justes demandes presentades per la Confederació.

El Sindicat del Canal de la Dreta del Llobregat. Ha estat destituïda governativament la Junta d'aquesta entitat, de la qual era president N'Eusebi Bertrand i Serra, propietari i regant. Ara ho és de president el senyor governador civil de Barcelona.

La destitució prové del Consell de Ministres, i ha estat provocada per una denúncia presentada a primers de l'any 1925. Dels sis càrrecs principals d'aquesta denúncia només n'han fet servir un i mig, però ja n'hi ha hagut prou, com es pot veure.

Sembla que el principal dels càrrecs era el de «funcionamiento irregular.»

Els sucres de Saragossa. Una representació dels cultivadors de remolatxa, visità el governador per a demanar-li que intervingui les fàbriques i ampliï l'acabat termini de contractació, puix en algunes localitats ha resultat impossible ultimar els contractes per manca de temps.

El governador transmeté al Govern els desitjos dels remolatxers.

Els incendis dels boscos australians. A conseqüència dels incendis dels boscos han quedat sense alberg més de 2.000 persones.

Des del primer de gener han estat presentades ja a les Companyies asseguradores contra incendis comandes que s'eleven a deu milions i mig de lliures esterlines.

El Congrés internacional per a l'estudi dels fertilitzants convocat per l'Institut Internacional d'Agricultura, ha clos les seves tasques després d'una setmana seneera d'estudis.

Hi han concorregut les més eminents personalitats de la ciència agrícola, i com a observadors hi han estat representats també les cases productores i els comerciants de maquinària i adobs.

Hom ha donat les regles per a l'estandartització de les experiències per l'estudi comparatiu dels fertilitzants, indicant els mètodes únics a emprar per a escollir el terreny, la quantitat d'adob, les condicions uniformes d'ambient, de temperatura, de llavor, etc.

En la sessió de clausura han pronunciat discursos l'eminent professor Jelinek, de Praga, i el president De Michelis, de l'Institut Internacional d'Agricultura de Roma.

La destil·lació d'essències aromàtiques. S'ha aprovat un informe del Consell d'Economia sobre una petició de modificació de la Tributació que grava la indústria de la destil·lació de plantes aromàtiques silvestres. Entre altres coses, l'informe esmentat proposa un règim de favor pels destil·ladors que treballin exclusivament en els seus alambics amb plantes aromàtiques silvestres, romaní, farigola, espigol, tomaní, orenga, etc., deixant vigent el règim actual per als que destil·lin altres essències, i proposant un règim mixte per als que utilitzin els seus alambics indistintament.

Collita de flors perduda. Els temporals darrers, acompanyats de fortes glaçades, en les quals el termòmetre ha descendit a límits insospitats, han malmès completament les collites de flors de tota la «costa azurra». Les pèrdues són força considerables i no es pogueren evitar, per tal com el fort vent impedí d'encendre les fogueres que se solen per a protegir del fred excessiu, i escampà també els núvols i boires protectores artificials.

INFORMACIONS COMERCIALS

Adobs.— Superfosfat d'ossos, 18-20 % d'àcid fosfòric i 1-2 % de nitrogen, a 17 pessetes; superfosfat de calç, 18-20 %, a 12'50; superfosfat de calç, 16-18 %, a 11; superfosfat de calç, 13-15 %, a 9'50.

Sulfat amònic, 20-21 de nitrogen, a 49 pessetes; nitrat de sosa, 15-16 % de nitrogen, a 46.

Sulfat potàssic, 90-92, equivalent a 49-50 % de potassa pura, a 34 pessetes; clorur de potassa 90-92, equivalent a 50-51 % de potassa pura, a 28 pessetes.

Tot per quilos i per vagó complet.

Anticriptogàmics i insecticides.— Sofre sublimat flor, pur, a 18 pessetes els 50 quilos; refinat pur, a 13'60 els 40 quilos; Floristella, a 13 els 40 quilos; en canó, a 34 els 100 quilos; en pans, a 27. Sobre port Taragona.

Sulfat de ferro en gra, a 13 pessetes els 100 quilos; en pols, a 14.

Bestiar, carns.— Continuen escasses les existències, i els preus, per ara, no volen baixar, cosa lògica i natural. Es paguen: Moltons fins de 5'10 a 5'15 pessetes el quilo; ovelles fines, de 4'75 a 4'90; ovelles país, de 4'50 a 4'65; bens grossos, de 5'15 a 5'60; primals, de 6'25 a 6'60.

Cereals i farines.— Com ja apuntàrem en la crònica passada, els preus de les farines continuen fermes i encara potser amb una lleugera tendència a la puja que contrasta notablement amb el minç, però sensible moviment invers dels preus del blat, que uns amb altres han arribat a cotitzar-se fins a una pesseta per cent quilos més barat que quan l'última informació. Això és segurament degut a què els fabricants, d'un quant temps a aquesta part, es troben força proveïts i els venedors, vulgues no vulgues, s'han vist obligats a baixar quelcom el pavelló.

Els morescos han baixat una mica de preu, especialment les classes Plata, que ja comencen a veure's combatudes per les classes del Sud Africa.

Blats: Aragó i Navarra, 53 a 54; Castella i Manxa, 18'50 a 49'50; Extremadura, 46'50 a 47; Urgell i Vallès, 50 a 51. Preus en pessetes 100 quilos, sense sac, damunt vagó origen.

Farines: Força, 80 a 90; extra local, 68 a 70; corrent local, 66 a 66'50; extra-blanca Castella. 67 a 68; blanca corrent Castella, 65'50 a 66; baixa,

52 a 53. Preus en pessetes sac de 100 quilos, damunt carro Barcelona.

Arròs : Bomba Calasparra, 148 a 150 pessetes ; bomba, 140 a 145 ; selecte, 73 a 74 ; matisat, 71 a 72 ; Bell-lloc O, 68 a 69 ; trencat, 56 a 58.

Cereals : Moresc Sud-Africa, 31'50 a 31'75 pessetes ; moresc Plata, 31'75 a 32 ; ordi Extremadura i Manxa, 43 a 44 ; ordi Urgell i comarca, 40 a 41 ; ordi estranger, 38 a 39 ; civada Extremadura, 39 a 40 ; civada estrangera 36 a 40 ; escaiola Andalusia, 83 a 84.

Despulles : Número 3, 28 a 29 ; número 4, 26 a 27 ; segones, 21 a 22 ; terceres, 20 a 21 ; quartes, 18 a 19 ; estranger (segon classes), 18 a 22. Preus en pessetes els 60 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona.

Menut (prims), 18 a 19 ; segonet, 17 a 18 ; segó, 15 a 16. Preus en rals la quartera de 70 litres, sense sac, damunt carro Barcelona.

Fruits secs. — Ametlla en closca, mollar, a 230 pessetes els 100 quilos ; closca forta a 125 ; ametlla en gra, Esperança primera, a 625 ; llargueta, a 630 ; propietari escollida, a 595 ; propietari corrent, 580.

Avellanes : negreta escollida, a 105 pessetes els 58 quilos ; garbellada, a 95 pessetes. En gra, primera, a 335 pessetes els 100 quilos.

Prunes : Clàudies, a 18 pessetes l'arrova ; Màlaga, a 10 ; managuet, a 20 ; moscatellana, a 15.

Nous : Escollides, a 150 pessetes ; colliter, a 120. Preu per 100 quilos.

Pinyons pelats : Catalans, a 505 pessetes els 100 quilos.

Les ametlles llarguetes prosseguint en el corrent que tot just esboçàvem en la quinzena anterior, s'han destacat francament en el seu grup, depassant de cinc pessetes i més les millors classes esperances. En conjunt, però, a desgrat de les petites fluctuacions inevitables, el mercat d'ametlla se sosté per un símil.

No així les avellanes, que van de cap 'per avall d'una manera esgarriosa, i d'això en tenen la culpa els turcs amb la seva competència, o els governs d'aquí, que no poden o no saben deturar aquesta marxa descendent ininterrompuda.

Les prunes s'aguanten als preus assenyalats, que ja fa dies que amb prou feines si es belluguen gens. Almenys, en bé o en mal, sempre és un consol el saber a què aténir-se i no haver de jugar a la rifa per força.

Farratges i aliments per al bestiar. — Alfals primera, 8 a 8'50 ; alfals segona, 7 a 7'50 ; palla llargueta, 4'50 a 5 ; palla curta, 4 a 4'50. Preus en pessetes els 40 quilos, damunt carro Barcelona.

Polpa remolatxa país, 30 a 31 ; turtó de coco, 39 a 40 ; farina de llinosa, 37 a 40. Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona.

Garrofes : Xipre i Italiana, 47 a 48 ; negra Vinarç, 48 a 49 ; negra Castelló, 48 a 49 ; negra Matafera, 47 a 48 ; negra i roja, 46 a 47 ; Mallorca, 38 a 39. Preus en rals els 42 quilos, sense sac, damunt carro Barcelona.

Llegums : Llenties, 80 a 90 pessetes ; faves Llobregat, 44 a 45 ; faves Extremadura o Andalusia, 46 a 47 ; faves estrangeres, 44 a 46 ; favons Extremadura o Andalusia, 51 a 52 ; favons estrangers, 46 a 47 ; veces Navarra, 51 a 52 ; veces Sagarra, 48 a 49 ; veces Andalusia, 48 a 49 ; veces estrangeres, 44 a 45 ; erps, 42 a 43 ; titus, 42 a 43.

Mongetes : Castella, 115 a 120 pessetes ; Mallorca, 69 a 70 ; Prat, 70 a 75 ; Urgell, 70 a 73 ; València, 70 a 71 ; estranger, segons classe, 55 a 95.

Cigrons : Satüc : 175 a 180 ; blancs ar. alf. 44-46, 145 a 138 ; blancs ar. alf. 48-50, 140 a 142 ; blancs ar. alf. 52-54, 135 a 137 ; blancs ar. alf., 135 a 137 ; blancs ar. alf. 60-65, 112 a 115 ; pelons, 70 a 90 Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona.

Olis. — Andalus corrent, de 47 i mig a 48 i mig ; íd. fi, de 50 a 52 ; Toledo corrent, de 48 a 49 ; íd. fi, e 50 a 53 ; Aragons mitjans, de 53 a 54 ; íd. fins, de 56 a 59 ; Tortoses alta acidesa, de 42 a 45 ; mitjans, de 50 a 51 ; fins, de 52 a 52 i mig ; Reus mitjans, de 54 a 55 ; íd fins, de 56 a 59 ; Borges mitjans, de 52 a 54 ; íd. fins, de 55 a 58 ; olis refinats, marques locals, de 54 a 55 ; íd. andalusos, de 53 i mig a 54 i mig.

Olis de sansa d'oliva : refinat semi-comestible, de 45 a 57 ; neutra litrat, de 42 a 43 ; de menys de deu graus, de 31 a 33 ; saboneria primera, de 27 a 28 ; saboneria segona, de 24 a 26.

Olis de cacauet, de 47 a 47 i mig ; íd. refinat, de 50 a 51.

Tot duros per carga de 115 quilos, sobre magatzem Barcelona.

Situació el mercat : A principis de quinzena es va animar un xic però després va tornar a encalmar-se. En els mercats productors es veu resistència, tant, que en la major part d'ells els preus que es pretenen surten més cars que els que a la plaça es cotitzen.

(Informació facilitada per Lisini Andreu, corredor d'olis. Layetana. número 51, 2.º, 3.º, Barcelona.)

Ous. — Fayó frescos, a 62 pessetes conte ; Mazagan extra, a 78 ; íd. corrent, a 72 ; Eivissa, a 90 ; Mahó, a 105 ; Empordà, a 100 ; Mallorca, a 96 ; Alexandria, a 60.

Vins. — El mercat català de vins i àdhuc l'espanyol continua encalmat, no efectuant-se altres compres que les més precises i resistint els venedors bo i fent esforços de flaqueza, esperant tots plegats que els arribi una benedicció del cel en forma d'encertades disposicions governamentals.

A França els vins pugen poc, però regularment i gradualment en virtut de les demandes que van accentuant-se cada cop més.

A Argèlia passa tres quartos del mateix, notant-se força la influència de la destil·lació, tant en els preus com en les classes, que es posen a la venda com a tipus fins.

LLUÍS MARSAL

CONSULTORI

En aquesta secció contestarem gratuïtament i per torn rigorós a totes les consultes que facin els lectors

A. C. D., *Molins de Rei*. — Tenim molt bones referències de les especialitats a les quals es refereix. Segons rapports que llegírem fa temps d'experiències fetes a França, els resultats eren completament satisfactoris. Del nostre compte hi tenim confiança.

D. A., *Montcada*. — Els seus ceps deuen morir d'apoplexia o llampat. Es combat aquesta malaltia, com hem dit moltes vegades, pintant els ceps, després de la poda, amb una solució arsenical.

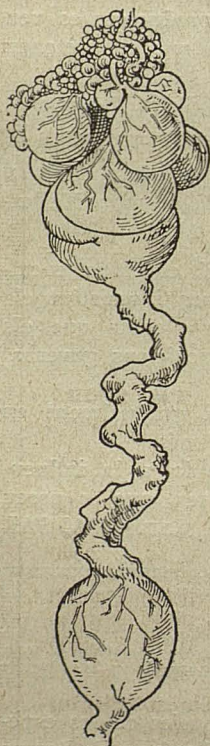
Els tractaments contra la clorosi s'han de fer abans del mes de desembre perquè donin resultat.

S. C., *Ciutat*. — Mirarem de complaure'l en un dels pròxims números. Tenim en cartera un article que tracta del tema que l'interessa, més extensament del que nosaltres podríem fer-lo en una resposta d'aquesta secció.

Per l'altra qüestió de la qual ens parla, no tenim inconvenient de contestar-li particularment.

No coneixem l'obra que ens indica; com que forma part d'una col·lecció molt bona, cal pensar que serà també bona.

R. S.

Els miliars de petits ous de l'ovari d'una gallina!

maduren en poques hores quan la Ponedora rep en son menjar *tots* els elements de composició de l'ou (Proteïnes, Fosfats, Lecitines i Calç). — El *empleu diari* de

Farina de Peix Fresc

“ATLANTIC”

que és l'aliment millor equilibrat i el més ric en Proteïnes, 62 %; Fosfats i Lecitines, 18 %; Calç, 7 %, acumula a l'ovari reserves de gèrmens totalment madurs. Així és que la Gallina té una posta abundant i durable, sense desnodrir-se mai.

RACIÓ DIÀRIA: 10 GRAMS

MILIARS DE REFERENCIES:

Sindicats Agrícoles i Ex-professors de la Mancomunitat de Catalunya

REPRESENTANT GENERAL PER A ESPANYA:

ENRIC TEIXIER

Proveïdor efectiu de la Reial Casa

GRANOLLERS (PROV. DE BARCELONA)

ALTHEIN

Pinso melassat sec per a tota mena de bestiar : Rendeix la major utilitat per a l'engreix i la producció de llet

Es un excel·lent complementari per al cas de treballs de fatiga

L'Althein està exempt de tota generació patògena i és presentat com un segó.

Composició promitjana i comparada

	Althein %	Ordi %	Civada %	Blat de moro %	Gar- rofa %
Aigua.	3'56	14'—	12'40	12'70	13'—
Greixos	0'59	2'30	5'20	4'70	0'50
Cel·lulosa	9'85	4'90	11'20	2'30	9'10
Matèries amilàcees	65'39	66'10	57'80	68'60	69'97
Matèries proteïques.	12'22	10'—	10'40	10'10	5'08
(D'aquestes el 8'52 % és albúmina pura)					
Cendres	8'39	2'70	3'—	1'60	2'35
(El 0'15 % d'aquestes cendres és àcid fosfòric assimilable)					
	100'00	100'00	100'00	100'00	100'00

(Anàlisi de l'Institut d'Inspecció i Comprovació de Leipzig).

L'Althein és, doncs, un producte de gran nutrició que, barrejat amb el pinso de grans, n'augmenta el rendiment.

És interessant de remarcar que l'Althein conté un 10 % menys d'aigua que les altres substàncies i això fa que sigui un 10 % més barat.

Dosis per a barrejar per meitat amb els grans

	Quilos
Cavalls grans (pesant de 650 a 800 quilos)	2'500
» mitjans » » 500 a 650 »	2
» petits » » 350 a 500 »	1'500
Bous d'engreix	2'500
» de treball	2'500
Vaques de llet	2
Vedelles	0'250 a 1'200
Bens	0'075 a 0'250
Moltons d'engreix	0'075 a 0'300
Porcs. (per 100 quilos de pes)	1'

Per a donar-lo es reparteix amb els pinsos del dia, substituint una part de l'aliment ordinari per l'Althein corresponent.

Es convenient d'humitejar-lo una mica abans de donar-lo per a que no sigui tant eixut.

L'Althein és ensacat a 80 quilos.

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

TRACTORS AGRÍCOLES "CLETRAC"

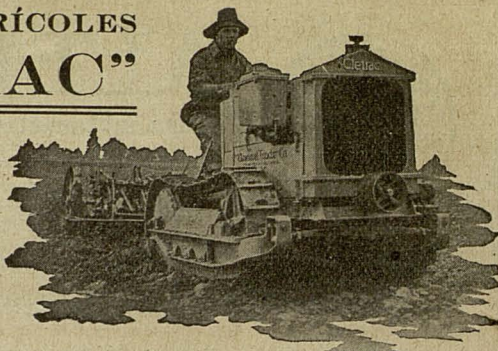
Tipus Tanc

Reconeguts pels tècnics
com els de major rendi-
ment i de més utilitat per
a tota classe de cultius.

Tot agricultor progressiu i
amant dels seus interessos
que desitgi augmentar consi-
derablement el producte de
ses finques, deu enterar-se
dels avantatges que ofereix el
"CLETRAC"

Tipus W 14/22 HP.
per a tota classe de cultius
Pessetes: 12.000

Tipus F 9/16 HP.
per a vinyes, horts i petites
propietats
Pessetes: 7.000

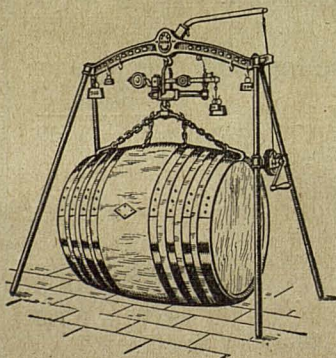
*Aparells complementaris de totes classes i
marques, a preus considerablement reduïts*

Demanar catàlegs i proves al re-
presentant general a Espanya:

AUTOMÓVIL SALÓN
TRAFALGAR, 52 - BARCELONA

Bàscules ARISÓ

SANS, 12 :: BARCELONA

Les utilitzen en quasi tots els Sindicats, ma-
gatzems d'olis i vins, i indústries, per llur
duració, seguretat i exactitud

**CAIXES D'ACER PER A VALORS
AMB CLAU I SENSE**

Non sistema patentat d'un sol bloc massís
I INFRACTURABLES, contra FOC I SOPLET

Bàscula Grua portàtil model 207 : Demani dibuixos i preus

Vins SABATÉ

F. García Ruano

Lauria, 100 Telèfon 1614 G.

Ceps resistents
Grans produccions
Berlandieris

"Centro Vitícola del Panadés"

VILAFRANCA DEL PENEDÉS
(Barcelona)

JAUME SABATÉ

Telèfon 1

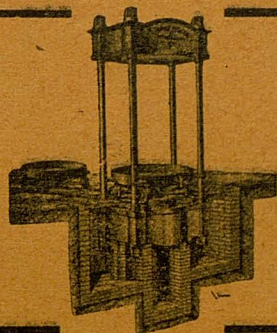
Demanint-se catàlegs

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

TALLERS PFEIFFER

A. CASAJUANA PFEIFFER, Enginyer Industrial
Père IV, 109 - Casa fundada en 1855 - Barcelona

Fundició i construcció de maquinària en general -
Especialitat en maquinària per a elevació d'aigües -
Fabricació d'olis - Elaboració de vins - Bombes
d'embol per a totes les aplicacions - Premses i bombes
hidràuliques - Trens de sanejament - Arades -
Molins de vent - Cilindres de paper per a calàndries -
Tuberies - Preses i vàlvules de totes classes, etc. etc.

XANCÓ I CALVIS

BAILÉN, 2, ENTL.
BARCELONA

Llavors per a farratges de puresa i germinació garantida
NO COMPREU SENSE DEMANAR PREUS A AQUESTA CASA

El salvador de l'agricultura és el

Sabó - Pyrethre CAUBET

Destruïx ràpidament tots els paràsits

És un insecticida incomparable, perquè a la par que gran tòxic per als insectes, és inofensiu per a l'home i animals domèstics

Demanar mostres i fullets explicatius, gratis:

Antoni Caubet s. a.

Ribas, 5 Correspondència: Apartat 522
BARCELONA

POLVORITZADOR
MURATORI

per a vinyes,
hortes i fruiters.

No s'ha de bombar ruixant!

Guanyador dues vegades en Concurs Oficial internacional entre 22 sistemes CUIDADO AMB LES IMITACIONS ES L'ÚNIC AL MON, EN QUE LA PRESSIÓ ES FA UNA SOLA VEGADA AL DIA EN DOS MINUTS

Famós per sa potent pressió: 3 models

Demani catàlegs a **P. CASELLAS**
Mendez Núñez, 4 Apartat 262

BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores citeu AGRICULTURA

Els seus garrins cebats en quatre mesos!

Per a la cria ràpida dels garrins desmamats, la ració diària ha d'ésser concentrada (1:4). Ni els grans ni les farines vegetals basten per a aquestes curtes racions. Amb l'addició en el menjar diari d'UN ALIMENT ANIMAL COMPLET, com la

Farina de Peix fresc ATLANTIC

sos gorrins avancen molt, fortifiquen sa ossada, engreixen en poquíssim temps i arriben a son desenrotllament total, aptes per a la matança.

120 dies després de desmamats

Representant per a Espanya i ses possessions:

Enric Teixier

GRANOLLERS
(BARCELONA)

Riquesa garantitzada per anàlisi recent i rigorosament autèntic. Res de les taules d'alimentació en desús

80 a 85 % Proteïnes i
Fosfats; 7 % Calç

PRODUCTOS ENOLÓGICOS

DE LA CASA

J. LAFFORT y C.^a
de Burdeos

Clarificantes, Antifermentos, Taninos, Saviás. Gelatinas, etc.

Placas para bocoyes
y barriles

Toda clase de

**APARATOS DE
LABORATORIO**

de la casa

DUJARDIN FRERES
DE PARIS

Báscula portátil
sistema

"NOGUERA"

de la casa

VILA
DE BEZIERS

Garantida. La más
práctica. Precio muy
reducido y de mucha
resistencia

PEDRO SANS - Representante
Leona, 13, entl.º - BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA